Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Libellvs Qvem Paulus episcopus Emisenus Cyrillo archiepiscopo Alexandriae obtulit, a Ioanne Antiocheno episcopo missus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Visual Library

ANNO CHRISTI 431.

κοινωνικοὶ πᾶσίν ἐσμεν τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην θεοσεβεστάτοις ἐπισκόποις, ὅσοι τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀμώμητον ἔχουσί τε καὶ τηροῦσι πίστιν.

cum omnibus vniuerſi orbis religioſiſſimis epiſcopis, quicumque orthodoxam ſinceramque fidem habent, eamque ſeruant, communicamus.

* λίβελλον ἐπιδοθέντος τῷ

* ἀποσταλέντος παρὰ

* ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΕΠΙΔΟΘΕΙΣ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ παρὰ Παύλου ἐπισκόπου Ἐμέσης, * τοῦ ἀποσταλέντος παρὰ Ἰωάννου Ἀντιοχείας ἐπισκόπου.

LIBELLVS QVEM Paulus epiſcopus Emiſenus Cyrillo archiepiſcopo Alexandriæ obtulit, a Ioanne Antiocheno epiſcopo miſſus.

Τῷ δεσπότῃ μου τῷ πάντων ἕνεκα ἁγιωτάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ, Παῦλος ἐπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Domino meo per omnia ſanctiſſimo & ſacratiſſimo archiepiſcopo Cyrillo, Paulus epiſcopus in Domino ſalutem.

ΟΙ εὐλαβέστατοι καὶ καλλίνικοι ἡμῶν βασιλεῖς, τὴν ἄνωθεν ἔχειν ἀξιοῦσι σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τὸ ὑπήκοον, καὶ μάλιστα περὶ τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ τὴν εὐσεβῆ καὶ εἰλικρινῆ καὶ ὀρθὴν πίστιν, ἣν ἐκ πατέρων διεδέξαντο, ἐνδεικνύμενοι, γράμμα ἐξέπεμψαν διὰ τοῦ περιβλέπτου τριβούνου καὶ νοταρίου Ἀριστολάου πρός τε τὴν σὴν ὁσιότητα, καὶ πρὸς τὸν ὁσιώτατον καὶ ἁγιώτατον Ἰωάννην ἐπίσκοπον, καὶ πρὸς τὸν ὁσιώτατον καὶ ἁγιώτατον πατέρα ἡμῶν Ἀκάκιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς Βερροιαίων, τὸ κελεῦον, ὥστε συνελθόντας ἢ κατὰ πρόσωπον ἢ κατὰ γνώμην *, λύσιν δοῦναι ταῖς ἀνακυψάσαις διαφοραῖς μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν εἰς τὴν Ἔφεσον συνεληλυθότων, καὶ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις τὴν τῷ θεῷ φίλην εἰρήνην πρυτανεῦσαι, παῦσαί τε τὰς ὁσημέραι ἐγγινομένας ταραχὰς ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις, συνθέσθαι τε τῇ Νεστορίου καθαιρέσει,

* γνώμῃ,

C.XXVIII. RELIGIOSISSIMI inuictiſſimique imperatores noſtri curam ac ſolicitudinem, quam iã inde ab initio circa ſubditos, maxime vero circa ſanctas Dei eccleſias habuerunt, declarantes, fidemque quam a maioribus ſuſceperunt, piam, rectam, minimeque adulteratam ſeſe obtinere demonſtrantes; per virum ſpectabilem Ariſtolaũ tribunum ac notarium & ad tuam ſanctitatem, & ad ſanctiſſimum quoq; & religioſiſſimum Ioannem epiſcopum, & ad ſanctiſſimũ ac religioſiſſimum patrem noſtrum Acacium Berrhœenſium antiſtitem literas miſerunt, quibus præcipiunt, vt vel corpore, vel ſaltem animi ſententia inter nos coeuntes, controuerſias illas inter pientiſſimos epiſcopos, qui in Epheſina ciuitate conuenerunt, & nos exortas, diluamus, acceptamque Deo pacem ſanctis eius eccleſiis cõciliemus, turbas quotidie in ſanctas Dei eccleſias deſæuientes conſopiamus, ac Neſtorii depoſitioni cõ-

ANNO CHRISTI 431.

ſentiamus, & perverſam illius doctrinam anathematizemus. Cum itaque Ioannes & Acacius ſanctiſſimi epiſcopi has pias vereque Chriſtianas literas accepiſſent, perpendentes multa eſſe quæ perſonalem congreſſum veſtrum deſiderent, ne in hac re multum temporis conſumatur, me ad tuam ſanctitatem miſerunt, vt ſimul diſpiciamus ac pertractemus quanã ratione & via pax firma conſtitui, præſentique optimo negotio conueniens vtiliſque finis poſſit imponi. Proinde cũ huc veniſſem, atque congreſſus eſſem, ſermonemque vltro citroque contuliſſem, comperi tuam etiam ſanctitatem beneuole affectam, & vt pontificem decebat, præſens negotiũ pacifice tractare. Quare tua ſanctitas ſcriptum quod immaculatam & rectam fidem complectitur, qualem a maioribus noſtris prædicatam accepimus, nobis obtulit: quod in primis labore ac ſtudio dignum erat. At vero quia ea quoque, quæ ad Neſtorium pertinent, iuxta conſtitutionem a vobis editam firmanda ſunt; præſens præſenti ſanctitati tuæ has literas offero, quibus confiteor, nos Maximiani ſanctiſſimi epiſcopi ordinationem ſuſcipere; Neſtoriumque qui ante illum maximæ vrbis Conſtantinopolitanæ epiſcopus extiterat, pro depoſito habere: ad hæc, illa quæ ille impiam doctrinam tradendo dixit, anathematizamus: puramque & ſinceram vobiſcum communionem complectimur, iuxta expoſitionem de Verbi Dei incarnatione breuiter a nobis editam, tuæque ſanctitati traditam, quam tu ipſe quoque collaudaſti,

καὶ ἀναθεματίσαι τὴν φαύλην αὐτοῦ διδασκαλίαν. δεξάμενοι οὖν τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ φιλόχριστον γράμμα ὅ, τε προειρημένος ἅγιος Ἰωάννης, καὶ ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ἀκάκιος, καὶ λογισάμενοι ὡς ἔστι πολλὰ δεόμενα τῆς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν συντυχίας, εἰς τὸ μὴ * μακρὸν ἐντελεβεῦσαι τῇ ὑποθέσει, ἀπέστειλάν με πρὸς τὴν σὴν ὁσιότητα· ὥστε συσκοπῆσαί σου τῇ ἁγιότητι, ἵνα δὴ τρόπον τὰ τῆς εἰρήνης ὀφείλει ἀσφαλῶς διατεθῆναι, καὶ τῇ ἀρίστῃ ταύτῃ πράξει τέλος τὸ δέον καὶ λυσιτελὲς * ἐπιτεθῆναι. ἐλθὼν οὖν, καὶ συντυχών, καὶ διαλεχθεὶς εὗρον καὶ τὴν σὴν ὁσιότητα παρεσκευασμένην ἡμέρως καὶ εἰρηνικῶς, καὶ ὡς ἀρχιερεῦσι πρέπει, διαθεῖναι τὰ ἐν χερσί. καὶ δὴ γράμμα ἡμῖν ἐνεχείρισεν ἡ σὴ ὁσιότης * περιέχον, ἣν ἵνα κηρυττομένην ἐκ πατέρων διεδεξάμεθα ὀρθὴν καὶ ἀκηλίδωτον πίστιν· ὃ πρέπον ἦν ἄξιον πόνου καὶ σπουδῆς. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καὶ τὰ κατὰ Νεστόριον τύπον λαβεῖν τὸν ἄνωθεν ὑμῖν δοθέντα, πεποίημαι παρὼν πρὸς παροῦσάν σου τὴν ὁσιότητα τόδε τὸ γράμμα· δι' οὗ ὁμολογῶ * καταδέχεσθαι ἡμᾶς τὴν κατάστασιν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ, ἔχειν δὲ Νεστόριον τὸν πρὸ τούτου γεγονότα τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως, καθῃρημένον· καὶ ἀναθεματίζομεν τὰ ἐν διδασκαλίας μέρει ἀσεβῶς αὐτῷ εἰρημένα· καὶ ἀσπαζόμεθα τὴν καθαρὰν καὶ εἰλικρινῆ πρὸς ὑμᾶς κοινωνίαν, κατὰ τὴν ἐπιδοθεῖσαν τῇ σῇ θεοσεβείᾳ παρ' ἡμῶν διὰ βραχέων περὶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐνανθρωπήσεως ἔκθεσιν· ἣν καὶ ἐπῄνεσας,

* μακρὸν χρόνον ἀναλῶσαι

* ἐπιθεῖναι.

* κηρυττομένην ἐκ πατέρων

* καταδέχεσθαι

καὶ

ANNO CHRISTI 431.

καὶ ὡς ἰδίαν ἐδέξω πίστιν· ἧς καὶ τὸ ἴσον ἐντέτακται τῷδε τῷ γράμματι. καὶ ταύτῃ τῇ καθαρᾷ κοινωνίᾳ λύσιν δίδομεν πᾶσι τοῖς ἐν μέσῳ τῶν * ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὡς ἐν ταραχαῖς * γεγενημένοις· καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν προτέραν τῶν ἐκκλησιῶν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι γαλήνην.

* ἑκατέρων

* γενομένοις.

perindeque ac propriam fidem ſuſcepiſti: cuius quoque exemplum his inſertum eſt literis. Atque ita tandem ſincera hac communione iis omnibus, quæ interim vtrimque vt in tumultuatione fit hactenus acciderunt, finem imponimus, & per Dei gratiam, ad priſtinam eccleſiarum pacem & tranquillitatem reuertimur.

HOMILIA CYRILLI EPISCOPI, HABITA ad populum vigeſima octaua die menſis Pharmuthi.*

* *Apud Romanos eſt* XXIII. *dies Aprilis.*

CA. XXIX.

EOS qui pietate firmi ſunt, & ſacrorum dogmatum certiſſimam atque ornatam habent fidem, terram vberem propheta nominat, dicens: *Et eritis vos terra pinguis, dicit Dominus omnipotens, & benedicent vobis omnes gentes.* (*Malach. 3.*) Terram vero vberem eſſe dicit fecundiſſimam & fructiferam, & fructuum domeſticorum matrem atque nutricem. Huiuſmodi autem eſt omnis Deo amabilis & ſancta anima, cultorem veluti quemdam & ſeminatorem totius boni* omnium ſortita Chriſtum, qui etiam ſacrorum nobis dogmatum coruſcat ſcientia. Sed omnium inimicus, hoc eſt ſatanas, excitat per tempora ſuperſeminantes tritico maligna zizania. (*Matth. 13.*) Verumtamen licet floreant, reciduntur: eritque ſic ager puriſſimus. Expulſus igitur eſt ab omni eccleſia Neſtorius impius, amara diaboli vere zizania, & concordant de cetero per omnem conſiſtentes orbem terrarum Dei cultores epiſcopi, rectam & vnam confitentes fidem. Copulati ſiquidem ſunt noſtris eccleſiis; magis autem totius orbis terrarum, etiam apud orientem conſtitutæ. Confeſſi etenim ſunt Deo amantiſſimi epiſcopi ibi conſtituti rectam & ſine profanatione fidem. Quæ autem ſcripſit ad me Deo amantiſſimus & reuerendiſſimus epiſcopus Antiochiæ Ioannes, quæve ego ad eum reſcripſerim, Deo fauente audietis.